

ของดีมีอยู่กับตัว

หลวงปู่มั่น ฐริทัตตมหาเถระ

นิตยสารธรรมจักษุ ปีที่ ๘๒ ฉบับที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ของดีมีอยู่กับตัวเรา ทุกคนก็พากันปฏิบัติเอา ทำเอา เมื่อเวลาตายแล้วจึงวุ่นวายหา
นิมนต์พระมากุสลา มาติกา ไม่ใช่เกาถูกที่คัน ต้องรีบแก้เสียบัดนี้ คือ เร่งทำความดีแต่
บัดนี้ จะได้หายห่วงอะไร ๆ ที่เป็นสมบัติของโลก มิใช่สมบัติอันแท้จริงของเรา ตัวจริง
ไม่มีใครเหลียวแล สมบัติในโลกเราแสวงหามา หามาทุจริตก็เป็นไฟเผา เผาตัวทำให้ฉิบ
หายได้จริง ๆ ข้อนี้ขึ้นอยู่กับความฉลาดและความโง่เขลาของผู้แสวงหาแต่ละราย

ท่านผู้ฟังทุกซ์ไปด้วยความอุตสาหะสร้างชาติใส่ตน จนกลายเป็นสรณะของ
พวกเรา ท่านไม่เคยมีสมบัติเงินทอง เครื่องหวงแหน เป็นคนร่ำรวย สวยงามเฉพาะสมัย
จึงพากันรัก พากันห่วง จนไม่รู้จักเป็นรู้จักตาย ต่ำคัญตนว่าจะไม่ตาย และพากันประมาท
จนลืมตัว เพลิดเพลินตักดวงเอาแต่สิ่งไม่เป็นทำใส่ตนแทบหาบไม่ไหว

อย่าสำคัญว่าตนเก่งกาจสามารถฉลาดรู้กว่าเขาเลย ถึงกับสร้างความมิดมิดปิดตา
ทับถมตัวเองจนไม่มีวันสร้างชา เมื่อถึงเวลาจนตรอกอาจจนยิ่งกว่าสัตว์ ถ้าไม่เตรียม
ทราบไว้เสียแต่บัดนี้ ซึ่งอยู่ในฐานะอันควร อาตมาขออภัยด้วยถ้าพูดหยาบคายไป แต่
คำพูดที่สั่งสอนคนให้ละชั่ว ทำความดี จัดเป็นหยาบคายอยู่แล้ว โลกเราก็จะถึงคราวหมด
สิ้นศาสนา เพราะไม่มีผู้ยอมรับความจริง การทำบาปหยาบคายมีมาประจำแทบทุกคน ทั้ง
ให้ผลเป็นทุกข์ ตนยังไม่อาจรู้ได้ และตำหนิมันบ้างพอมิทางคิดแก้ไข แต่กลับตำหนิ
คำสั่งสอนหยาบคาย ก็นับเป็นโรคที่หมดหวัง